Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera, JUDr. Jaroslava Hubáčka a Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce v právní věci žalobce: H. V. G., zastoupen JUDr. Miroslavem Bukovjanem, advokátem se sídlem Cheb, Jánské nám. 6, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, Praha 7, poštovní přihrádka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2006, čj. OAM-1084/LE-VL02-VL02-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 2. 2007, čj. 61 Az 6/2006 - 52,

takto:

I. Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou dne 26. 3. 2007 se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 2. 2007, čj. 61 Az 6/2006 - 68, kterým byla odmítnuta žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 11. 1. 2006, čj. OAM-1084/LE-VL02-VL02-2005. Tímto správním rozhodnutím byla zamítnuta žádost stěžovatele o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu). Současně byla podána žádost o přiznání odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud nejprve vážil nezbytnost rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde samo podání kasační stížnosti má podle § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladný účinek.

Krajský soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a), neboť dospěl k závěru, že nebyly splněny podmínky řízení, protože žaloba neobsahuje žádný žalobní bod dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., který by ji činil způsobilou k věcnému projednání. Žalobce v žalobě uvedl, že nesouhlasí s rozhodnutím Ministerstva vnitra o zamítnutí jeho žádosti o azyl. V průběhu řízení doručil žalobce soudu přípis, v

němž uvedl, že jeho rodina má v současné době dost problémů a on musí pracovat, aby mohl vydělat peníze a svou rodinu živit. O azyl žádá za účelem legalizace pobytu, aby mohl žít s rodinou - jeho žena a děti žijí v České republice. Spolu s tímto přípisem doručil žalobce „Doplnění žaloby proti rozhodnutí správního orgánu“, v němž doplňuje žalobní body tak, že podle něj žalovaný porušil ust. § 3, § 50 odst. 2 a 3, § 68 odst. 3 správního řádu, dále pak správní orgán pochybil při aplikaci § 16 odst. 2 a § 12 zákona o azylu. Obě tato podání byla soudu doručena po marném uplynutí lhůty k podání žaloby a nemohlo k nim být tudíž přihlíženo.

Soud konstatoval, že podaná žaloba je toliko blanketní a proto neprojednatelná. Neuvedením žádného žalobního bodu není splněna podmínka řízení a tento nedostatek je po uplynutí lhůty k podání žaloby neodstranitelný a nelze proto v řízení pokračovat.

Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení otázky přijatelnosti kasační stížnosti (§ 104a s. ř. s.), tedy otázky, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle uvedeného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu zdejší soud pro stručnost odkazuje např. na svoje usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 933/2006.[1]

Stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že uplatňuje důvod obsažený v § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Nesouhlasí s postupem krajského soudu – má za to, že jeho žaloba není blanketní žalobou a že i v průběhu řízení mohlo dojít ke konkretizaci v žalobě obsažených žalobních bodů. Stěžovatel se o takovou konkretizaci pokusil sám a navíc za tímto účelem mu patrně byla ustanovena v průběhu řízení advokátka. Stěžovatel je osoba práva neznalá, neumí dobře česky a bylo dle jeho názoru na advokátce, aby byla žaloba doplněna tak, aby splňovala zvláštní náležitosti žaloby v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak, aby mohla být žaloba věcně projednána.

Ohledně námitek stěžovatele Nejvyšší správní soud odkazuje na rozhodnutí ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 - 58, v němž byly specifikovány náležitosti žaloby proti rozhodnutí správního orgánu a kde se uvádí, že žalobce je povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez

[1] Všechna zde uvedená rozhodnutí jsou publikována na www.nssoud.cz

souvislosti se skutkovými výtkami. Námitka stěžovatele, že uvedl žalobní body není ve světle uvedeného rozhodnutí důvodná.

K námitce stěžovatele, že žaloba měla být doplněna advokátkou, která mu byla ustanovena, Nejvyšší správní soud uvádí, že o ustanovení advokáta požádal stěžovatel až v přípisu předanému k poštovní přepravě dne 5. 5. 2006 a doručenému soudu dne 9. 5. 2006, tedy po uplynutí lhůty pro podání a doplnění žaloby.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podané v kasační stížnosti. Protože nebyl shledán ani žádný další důvod k přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, lze shrnout, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele a je tedy nutno ji ve smyslu § 104a s. ř. s. považovat za nepřijatelnou a odmítnout ji.

O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 2 s. ř. s., dle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. srpna 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu